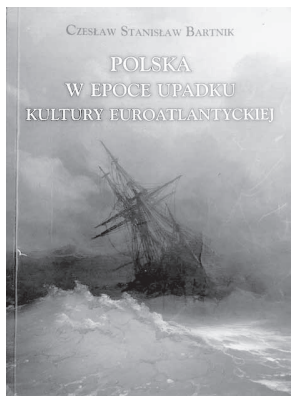

Czesław Stanisław Bartnik

Polska w epoce upadku kultury euroatlantyckiej

Lublin 2018 ss. 282

Osoba ks. prof. Czesława Stanisława Bartnika bardzo dobrze jest znana katolickiemu środowisku naukowemu. Ilość opublikowanych książek jego autorstwa jest zaskakująco wielka, a jednocześnie imponująca co jakości przedstawianego w nich wykładu. W 2018 r. Prof. Bartnik opublikował książkę pt. *Polska w epoce upadku kultury euroatlantyckiej*. Pozycja ta wydana w Lublinie przez wydawnictwo „Standruk”,

ukazała się jako tom LXXI serii „Dzieła zebrane”. Książka liczy 282 strony.

Prezentowana książka składa się zasadniczo z dwóch części. Pierwsza zawiera następujące tematyczne rozważania zatytułowane: *Ku rozwadze myśli polskiej*, *„Czarne” myśli i słowa*, *Zło nienawiści politycznej*, *Pytanie Chrystusa do Polski*, *Apolloniści i bakchanci*, *Konieczność reformy UE*, *Jak totalna opozycja chce ateizować Polskę*, *Alternatywny „stan wojenny” w Polsce*, *„Zły zgrzyta zębami i z zazdrości sinieje”*, *Polsko, lecieliśmy dla Ciebie!*, *Błędna koncepcja człowieka w liberalizmie*, *Dziejowe poslanictwo Polski*, *Polityka za pomocą kłamstw i oszczerstw*, *Kto podsycą agresję*, *„I nie wódz nas na pokuszenie”*. *Hybrydy dyplomatyczno-polityczne*, *Kiedy zdrową naukę odrzuca*, *Wiara i niewiara*, *Współczesne zagrożenie Eucharystii*, *Cztery współczesne Bestie*, *Istnienie osobowe*, *Moje wejście w świat myśli chrześcijańskiej przez apologię*, *O Europie teologicznie*, *Pieśń historii*, *Pedagog piszący „ikonę”*, *Zderzenie dwóch profilów kleryka w dobie sobo-*

rowej, Ks. Bogumił Efnier – *spełnianie się w charyzmacie eklezjalnym i duchowościowym, Dlaczego atakowana jest „dobra zmiana”, Beatyfikacja a kanonizacja*. Tę część kończy jeszcze rozważanie ks. J. K. Miczyńskiego na temat głównych rysów polskiej duchowości, które pośród interesujących spostrzeżeń odwołuje się również do myśli ks. Bartnika, zaczerpniętych z jego naukowego dorobku.

Część druga książki to apendyksy, które zajmują strony od 225 do 262. Znajdują się tutaj wiersze następujących autorów: Ireny Iwańczyk (tytuły wierszy: *Odejdźcie, Wolność, Kapłan, Świat*); Katarzyny Iwańczyk (*Przemijanie*); Mirosława Leszka Iwańczyka (*Widzialna ciemność, Kto pierwszy, Kompozycje dziejów, Globalna przyszłość*); Julii Rodzik (*Trzy Krzyże*); Ryszarda Piaseckiego (*Brat czasu, Mickiewicza czterdzieści i cztery, Drogi poznania i ważne wskazania, Modlitwa Wołyńska*); ks. Pawła Słonopasa (*Spojrzenie Matki, Byśmy byli dobrzy*); Marii Gmyz (*W mym ojczystym kraju*); ks. Franciszka Greli (*Ksiądz profesor Bartnik*); Tadeusza Radomyskiego (*Najpiękniejszej Matce, W polskim Betlejemie*).

Po wspomnianych utworach literackich omawiana książka zawiera recenzję wydawniczą pracy prof. dra hab. Stanisława Wójcika pt. *Polskie drogi personalizmu społeczno-politycznego* (Lublin 2017, ss. 15), napisaną przez prof. Bartnika w listopadzie 2017 r. Po niej odnajdujemy *Apel do Polaków mieszkających w Ojczyźnie i wśród narodów świata oraz do wszystkich ludzi dobrej woli w Polsce w sprawie uznania królowania Jezusa Chrystusa*.

W końcowej części apendyksu autor książki zamieścił w pierwszej kolejności sześć listów (do przyjaciela Michała, do Pana Doktora Pawła, do Piotra, do Pana Ryszarda, do Arcybiskupa Józefa, do Biskupa Jana), później *List od Ruchu Obrony Rzeczypospolitej*, a potem jeszcze *List do Arcybiskupa Wacława* oraz *Podziękowanie dla ks. dr. Waldemara Faca*.

Całość publikacji dopełniają wykazy ważniejszych publikacji autora (s. 262-267), pracę o autorze (268-276) oraz indeks osobowy.

Odnotujemy jeszcze, że pierwszą stroną okładki ozdabia reprodukcja obrazu *Okręt na sztormowym morzu* (Ivan Aivazovsky), a ostatnią stroną książki zamyka całostrońnicowy biogram Czesława Stanisława Bartnika. Nadto na wklejce znajduje się dedykacja: „Najprawdziwszej, najlepszej i najpiękniejszej Polsce, Mojej Matczyźnie i Ojczyźnie, na Tysiąclecie wybijania się na Państwo Boże i na wolność od ponad 1052 lat, zawsze duchowo wolnej, wiernej Chrystusowi, Jego Matce i niezłomnej, również dziś przeżywającej ataki ze strony euroatlantyckiej dekadencji” (s. 1).

Dlaczego taki tytuł książki i co ks. Cz. Bartnik pragnie poprzez jej wydanie osiągnąć, chyba najlepiej ukazują jego własne słowa: „Wbrew sceptykom i złośliwcom naród polski ma wiele w sobie z narodu wybranego i szczególnego związku z Wiecznym Rzymem. Toteż myślenie i pisanie o Polsce i przeżywanie Polski, Ojczyzny, ma zawsze jakiś aspekt religijny, jest teologią o Polsce, teologią Polski. I Polacy mają dosyć silny zmysł religijny i sakralny i związane z tym wielkie wycucie cudu osoby, Bytu Osobowego, Boskiego i ludzkiego, i realizują zdecydowany personalizm działania i życia, no i myśl transcendującą doczesność. Toteż i uczony, który odrzuca teologię historii i w ogóle ujmowanie wszelkiej rzeczywistości w świetle Osoby Boga i osoby ludzkiej, czyli człowieka jako bytu osobowego, nie jest naukowcem w pełni prawdziwym” (s. 15).

I jeszcze kolejne pytania: dlaczego warto sięgnąć po tę pozycję wydawniczą? Co w niej takiego jest, że czyta się ją z fascynacją, a przecież nie jest napisana łatwym językiem?

Jest prawda, że z niektórymi stwierdzeniami czytelnik może się nie zgodzić. Jeśli już, to i tak nie przejdzie względem nich obojętnie. Sposób ich podania sprawia, że trzeba się z nimi zmierzyć i „uruchomić” – o co też zabiega autor – własne, oby twórczo-krytyczne myślenie! Przytoczmy jeden fragment tekstu, który owe myślenie naprawdę uruchamia. Autor pisze: „Wydaje się, że wszyscy politycy i ludzie władzy państwowej powinni rozumieć, że w Polsce, nawet w dobie sekularyzmu, nie może

mieć miejsca pełna, twórcza i trwała współpraca na arenie państwowej między partią społeczno-polityczną, którą wybiera i preferuje w normalnych warunkach naród, a partiami, które bazują na jakichś obcych ideologiach, zwłaszcza na publicznym ateizmie, za którym idzie także odrzucenie Dekalogu i Kościoła oraz polskiej tradycji i kultury, choćby niektóre z tych partii czy niektóre jednostki przyjmowały wiarę «prywatnie», co pozbawia naród duszy. Historia dowiodła, że ateizm, choćby nie osobisty, ale tylko publiczny, przybiera szybko charakter wojujący i prowadzi nieuchronnie do zniszczenia życia duchowego, moralnego, socjalnego i państwowego, a w dalszym efekcie i ekonomicznego, bo wszystko toczy jak rak strukturalne zakłamanie. Współpraca w takich przypadkach może mieć miejsce tylko na pewnych wąskich odcinkach życia publicznego lub w sytuacji jakiegoś przymusu, ale wtedy na całym obszarze państwa rodzi nieustanne i zwykle bolesne konflikty wewnętrzne, a niekiedy i zewnętrzne, i pozbawia dane państwo i społeczeństwo tożsamości, pełnego życia i duszy, co możemy zauważyć choćby nie tylko np. w Chinach, lecz także w krajach do niedawna katolickich, jak Francja czy Hiszpania” (s. 73).

Sięgając po książkę ks. prof. Cz. Bartnika czytelnik z pewnością się nie zawiedzie. Łatwo dostrzeże, że czytane teksty inspirują. Doświadczyć można jakby otwarcia nie tylko umysłu, ale i serca. Umysłu – dzięki przejmującej diagnozie tego wszystkiego, co dotyczy Polaków i Polski jako całości. Również serca – bowiem wzbudza się w nim rzeczywiście wrażliwość, jeśli nie wprost miłość do Ojczyzny przez wdzięczność Bogu za jego opiekę, jak i miłość do Boga przez doświadczane wybraństwo Narodu!

**Ks. dr hab. Bogusław Drożdż,
prof. PWT we Wrocławiu.**